

ลูกละ 6,000-8,000 บาท

ทุเรียนนนท์... คนไม่เคยลิ้ม

**เกษตร
ในเมือง**

● อมอาจ กันทวนิช
ongart04@hotmail.com

นั้... ้าแปลกที่ประเทศไทยเอา
ผืนดินที่ลุ่มปากแม่น้ำที่อุดม
สมบูรณ์ไปทำเป็นที่อยู่อาศัย
สวนผลไม้ที่มีมากที่สุดและ
ดีที่สุดในพื้นที่ที่สมบูรณ์ที่สุด ปัจจุบัน
กลายเป็นกรุงเทพมหานครเมืองฟ้าอมรและ

จังหวัดนนทบุรี ผลไม้ที่เด่น
ดังกันในจังหวัดต่างๆ ทั่ว
ประเทศไทย สืบเสาะมาแล้ว
ล้วนมีรากเหง้าจากบริเวณ
แถบนี้แทบทั้งสิ้น แต่จากการ
ที่ปลูกบนพื้นดินที่แตกต่าง
กัน ทำให้รสชาติของผลไม้
แตกต่างกัน

เมื่อราคาที่ดินพุ่งพรวด
ขึ้นอย่างรวดเร็วในยุคสมัย
นายทุนชาตินาย ยิงเป็นการ
เร่งให้สวนผลไม้แถบนี้ถูก
เปลี่ยนแปลงเป็นบ้านจัดสรร
เร็วมากขึ้นกว่าปกติ ชาวสวน

ผลใกล้ตัด

คุณอดิสรณ์ นิยม
(คุณหนู่ม)

ที่ขายที่ดินได้ก็ยังไป
ทำสวนอยู่ก็อพยพ
ในต่างจังหวัดกัน
เช่าที่ดินปลูกก็ต้อง
เช่นกัน คนที่ไปเมื่อ
ทุเรียนไปปลูก คนที่
ก็นำกระถอน มะพร้าว
ในอดีตมีคำกล่าวที่
เด่นของเมืองนนท์
“ทุเรียนบ้านหม้อ กระจ
กร่าง มะพร้าวท่าอิฐ”
อบต. บางกร่าง ยังค

36 เทคโนโลยีชาวบ้าน

และสนับสนุนให้ชาวบ้านแถบนั้น
อนุรักษ์และปลูกกระท้อนบางกร่าง
ที่ยังคงเหลืออยู่เป็นจำนวนมาก

สันนิษฐานว่า ทุเรียน ได้แพร่
กระจายมาจากภาคตะวันออก
เฉียงใต้ของพม่า ราวปี พ.ศ. 2330
โดยแพร่เข้ามาทางภาคใต้ของ
ประเทศไทย ต่อมาได้มีการนำเอา
พันธุ์ทุเรียนเข้ามาปลูกแถบบริเวณ
ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ทางฝั่งธนบุรี
บางกอก ตลอดเรื่อยมาจนถึง
เมืองนนท์ เมืองนนท์จึงเป็นแหล่ง
ที่ปลูกและจำหน่ายทุเรียนที่สำคัญ
ในประเทศ เนื่องจากดินในจังหวัด

บรรยากาศสวนโบราณ

ศูนย์การเรียนรู้

นนท์เป็นดินเหนียวที่มีธาตุอาหารที่เหมาะสมกับ
พืชอย่างสมบูรณ์ จึงทำให้ทุเรียนของเมือง
นนท์ มีเนื้อละเอียด หนา และรสชาติดี

สาเหตุที่ทุเรียนเมืองนนท์หายไปจาก
เมืองนนท์ เนื่องจากอุทกภัยที่เกิด เมื่อปี
พ.ศ. 2538 ทำให้สวนทุเรียนล่มไปจำนวน
มาก และก่อนหน้าที่สวนทุเรียนได้กลายไป
เป็นหมู่บ้านจัดสรร โรงงานอุตสาหกรรม
ทำให้เกิดมลภาวะที่เสื่อมโทรมลง ประกอบ
กับมหาอุทกภัย ปี พ.ศ. 2554 ทำให้สวน
ทุเรียนที่เหลือน้อยอยู่ 3,475 ไร่ เหลือเพียง
13 ไร่ และให้ผลผลิตแล้วเพียง 16 ไร่ เท่านั้น

หลายคนคิดว่าปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมา
เป็นสิ่งที่ทำให้ทุเรียนเมืองนนท์หายไป แต่ลืม
คิดไปว่าอีกสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้ทุเรียน
เมืองนนท์หายไปคือ การขาดคนสืบทอด
ภูมิปัญญาของชาวสวนเมืองนนท์ เนื่องจาก
ลูกหลานชาวสวนเหล่านั้นได้รับการส่งเสีย
ไปเรียนชั้นสูงๆ จนไม่สามารถกลับมาเป็น
ชาวสวนได้อีก เมื่อชาวสวนรุ่นพ่อแม่ชรา
ลง สวนทุเรียนก็ถูกทิ้งร้างจนยืนต้นตายกัน

เป็นสวน

พระยาแพทย์ พงศา

วิสุทธาธิบดี (สุน์ สุนทร

เวช) ได้กล่าวไว้ถึงการแพร่

กระจายของพันธุ์ทุเรียนจาก

จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อ

ปี พ.ศ. 2318 มาปลูกยัง

แถบกรุงเทพฯ และมีการทำ

สวนทุเรียนในตำบลบางกร่าง

และคลองบางกอกน้อยตอน

ใน ในช่วงปี พ.ศ. 2397 ใน

ระยะแรกเป็นการขยายพันธุ์

ด้วยเมล็ด มีพันธุ์ดี 3 พันธุ์ คือ อีบาตร

การเกิด ทองสุก ต่อมาเกิดน้ำท่วมใหญ่ ปี

พ.ศ. 2485 ทำให้สวนทุเรียน สัมเขียวหวาน

ละมุด ได้รับความเสียหายกันแทบหมด เมื่อ

หลังจากน้ำท่วมก็ได้มีการทำสวนกันอีกครั้ง

คราวนี้ชาวสวนจึงได้นำทุเรียนพันธุ์ดีๆ มา

ปลูกกัน แต่ในช่วงนั้นการปลูกยังคงใช้เมล็ด

เพียงอย่างเดียว จึงก่อให้เกิดความหลากหลาย

ของพันธุ์ทุเรียนมากยิ่งขึ้น ถือได้ว่า

ทำร่มเงาเพิ่มเติม

เป็นยุคที่ทุเรียนมีหลากหลายสายพันธุ์ที่สุด
กว่า 200 สายพันธุ์ จนมาถึงปัจจุบันยังไม่
สามารถรวบรวมสายพันธุ์ทุเรียนที่เกิดในยุค

อกร่องมีร่องน้ำขนาดสองข้าง

นั้นได้อย่างครบถ้วน

ความเป็นมาของ สวนตาก้าน

สวนทุเรียนที่ขึ้นชื่อในจังหวัดนนท์ ต้อง
นับสวนตาก้าน ซึ่งเป็นสวนทุเรียนที่มีประวัติ
เก่าแก่ยาวนาน **คุณอดิสรณ์ จิมน้อย (คุณ
หนุ่ม)** เจ้าของสวนตาก้าน เล่าให้เราฟังว่า
“สวนตาก้าน เป็นสวนทุเรียนที่เก่าแก่ ตั้งอยู่
หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-ไทรน้อย ตำบลบาง
กร่าง อำเภอเมืองนนทบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 5
ไร่ ปลูกทุเรียนครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2510 โดย

คุณตาสนิท สุขก้อน ซึ่งมีทุเรียนกว่า
พันธุ์ ส่วน คำว่า ตาก้าน เป็นชื่อของ
สวนเก่าที่คนในท้องถิ่นบางกร่างรู้จัก
เรียกสวนนี้ว่า สวนตาก้าน ก่อนหน้า
2554 สวนนี้มีต้นทุเรียนต้นใหญ่ให้
ทุกปีจำนวนมากกว่า 130 ต้น ต้นทุ
เรียนตาก้านมีความสวยงาม สมบูรณ์
ต้นขนาดใหญ่โอบโคนต้นไม่รอบ
มีรายการทีวีหลายช่องมาทำรายการ
ประกอบกับมีทุเรียนพื้นบ้านที่หารับ
ได้ยาก เช่น กบแม่เฒ่า กบตาเต่า ด้
ทองย้อย ลวง กระดุม ฯลฯ อีกทั้งยัง
อื่นๆ ที่ขึ้นชื่อ เช่น มังคุด และมะ
เหวี่ยงทอง เป็นต้น”

ในปี 2554 สวนตาก้าน ได้

มหาอุทกภัย เป็นสา
ต้นทุเรียนในสวนยืน
ทั้งหมด เหลือแต่มัง
มะไฟเพียง 3 ต้น ทำ
หนุ่ม ได้เล็งเห็นถึงความ
ของพันธุ์ทุเรียน จึงได้
กิ่งพันธุ์ทุเรียนพื้นบ้าน
กิ่ง ที่เหลืออยู่ มาดู
อย่างดี อีกทั้งยังพยายาม
กิ่งทุเรียนที่ยังไม่ตาย
พันธุ์ที่จังหวัดชุมพร และ

กิ่งพันธุ์ทุเรียนพื้นบ้านดังกล่าวได้
จึงทำให้สามารถรักษาพันธุ์ไว้ได้ส
สายพันธุ์ โดยปัจจุบันสามารถรว
มากกว่า 50 สายพันธุ์

หลังจากภัยพิบัติครั้งนี้ การต่อ
ได้เริ่มต้นขึ้น สวนตาก้านเริ่มปรับ
น้ำเสริมคันดินโดยใช้ดินถึง 200 ตัน
ปรับสภาพดินตามวิธีโบราณ โดย
จากนั้นตลอดระยะเวลา 1 ปี จะปล
และสั้มก่อน แล้วจึงจะปลูกทุเรียน
ตาก้านปลูกทุเรียนต้นแรกของสวน
แห่งชาติ ครั้งที่สองปลูกในวันมหิดล

ผลดกมาก

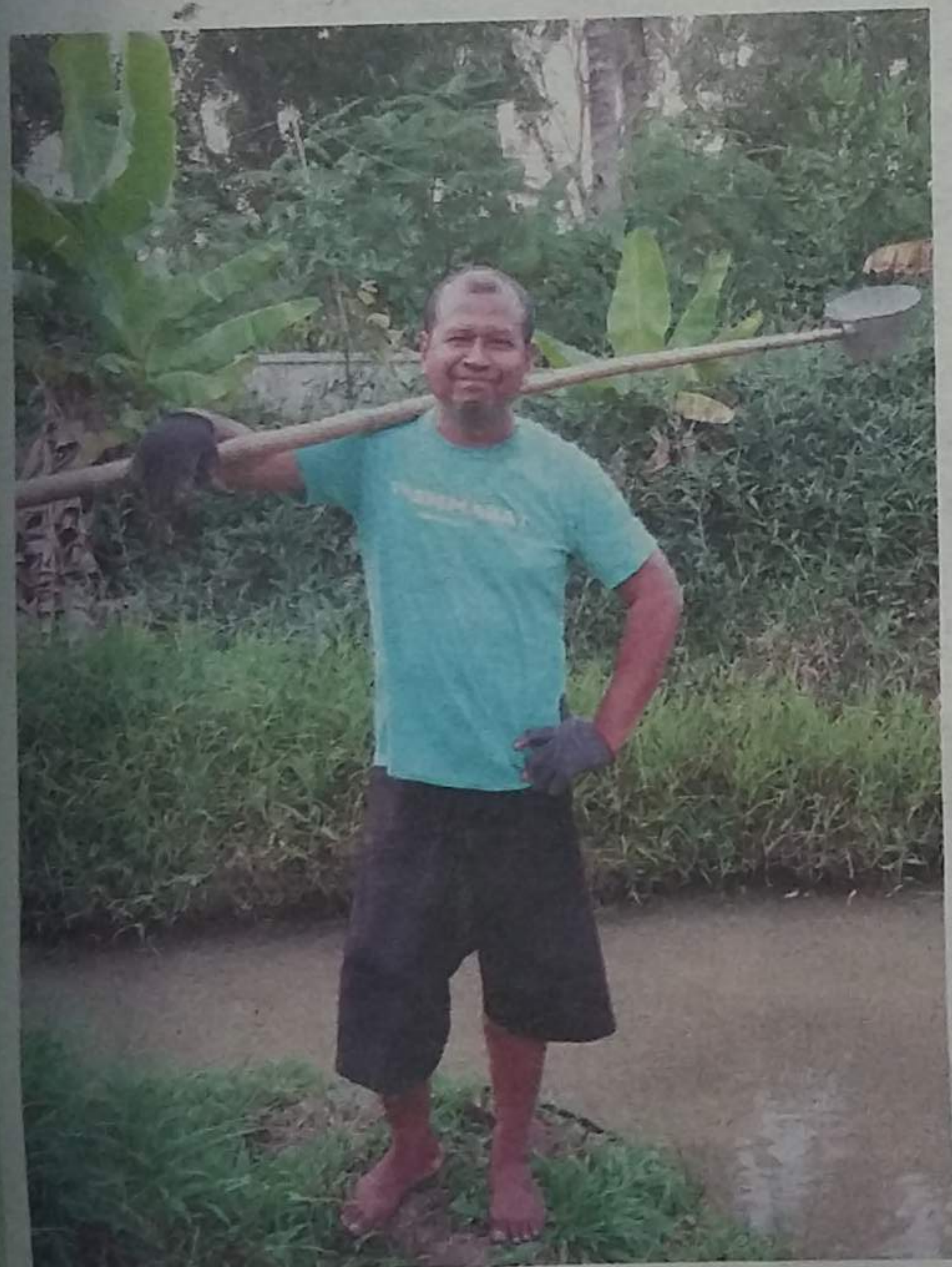

พูนโคนทุเรียน

สามปลูกในวันพ่อแห่งชาติ จนถึงปัจจุบัน สวนตากัน ปลูกทุเรียนสมบูรณ์เต็มสวน

ทุเรียน ที่สวนตากัน

การปลูกทุเรียนของสวนตากันเป็น สภาพร่องสวนโบราณ โดยมีการพูนดิน

ชาวสวน ไม่ใช่ผู้จัดการสวน

สองต้นทุเรียนจะถูกปลูกสลับกันเป็นฟันปลา บนร่องจะมีพื้นที่ว่างอยู่ระหว่างต้นทุเรียน ชาวสวนจะปลูกต้นไม้หลายอย่าง เช่น กล้วยหอม กล้วยไข่ ส้มเขียวหวาน ส้มโอ พริกไทย ตีปรี แต่ที่ขาดไม่ได้เลยคือ ต้นทองหลางน้ำ ซึ่งปัจจุบันไม่ค่อยปลูกกัน ที่พบนิยมปลูกกัน

ในสถานที่ราชการจะเป็น ทองหลางต่าง เนื่องจากใบ ของทองหลางน้ำจะหล่น ลงในร่องร่องย่อยสลายไป กับใบไม้อื่นๆ ผุพังข้ามปี จนกลายเป็นปุ๋ยธรรมชาติ เมื่อเข้าปลายฤดูหนาวถึง ฤดูแล้ง น้ำในร่องสวนจะ แห้งเป็นเลน ชาวสวนก็จะ ใช้ขนาดที่เป็นด้ามไม้ไผ่ ยาว 2 เมตร สำหรับสาด ขี้เลนขึ้นมาบริเวณร่อง รอบโคนทุเรียน โดยจะ สาดกันทีละฝั่งร่อง ต้น ทุเรียนก็จะมีเลนกองที่โคน ทั้งด้านซ้ายและขวา โดย ชาวสวนนนท์ไม่ต้องพึ่งปุ๋ย เคมี แต่ในปัจจุบันก็มีการ ใช้ปุ๋ยจากภายนอกบ้าง แต่ ก็ยังเน้นการใส่ปุ๋ยอินทรีย์

ขึ้นเป็นร่องสวน เรียกว่า อร่อง ซึ่งจะมีความกว้าง ประมาณ 5-7 เมตร ส่วน ความยาว ประมาณ 100 เมตร และรอบอร่องจะเป็นคูน้ำ กว้าง ประมาณ 1-2 เมตร โดยจะปลูก ทุเรียนพันธุ์ดีให้มีระยะห่าง กัน 10 เมตร ส่วนตรง กลางระหว่างต้น ก็ปลูก ทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน เช่น พันธุ์อีลวง กำป่น และ ระหว่างร่องที่หนึ่งกับร่องที่

เพียงอย่างเดียว

ราคา คนไม่ลืม

คุณหนุ่ม เจ้าของสวนตากัน เล่าว่า “ทุเรียนนนท์ จะมีคุณภาพแตกต่างจากที่อื่น ทั้งที่ได้สายพันธุ์เดียวกันจากเมืองนนท์ไป ปลูก ทุเรียนนนท์จะมีรสชาติหวานมัน เนื้อ ละเอียด มีสีเข้ม เนื่องจากการผสมเกสรจะ เป็นการผสมโดยแมลงตามธรรมชาติ ซึ่งใน สวนทุเรียนนนท์ แมลงที่ผสมเกสรทุเรียน คือ ชันโรง และ มิม ซึ่งจะเป็นการผสมกับ พันธุ์พื้นบ้านที่ปลูกสลับไว้ ซึ่งถ้าทุเรียนสาย พันธุ์เดียวกันผสมกันเอง คุณภาพของเนื้อ และสีจะด้อยลง”

อีกสาเหตุหนึ่งที่สำคัญ ที่ทำให้ทุเรียน นนทบุรีรสชาติอร่อยก็คือ การตัดผลแก่

ไม่ต้องจ่ายเงิน และทางสวนจะส่งชุดใหม่ ไปให้กินแทน แต่ก็ไม่เคยเกิดปัญหาเรื่องนี้ บางปีที่วาระของต่างประเทศนำเรื่องราว สวนตากันไปตีพิมพ์ จะมีชาวต่างประเทศ เช่น ฮองกง ไต้หวัน และเยอรมัน ไต้หวัน มา จองและนั่งเครื่องบินมาเพื่อจะกินทุเรียน สวนนี้ ชาวไทยหรือชาวต่างประเทศขายใน ราคาเดียวกันหมด สนนราคาปกติ ลูกละ 6,000-8,000 บาท แล้วแต่ว่าขนาดของลูก ใหญ่หรือเล็ก เรื่องจริงไม่ได้มี

แต่ในปัจจุบัน สวนตากัน มีทุเรียน อายุมากที่สุด ประมาณ 2 ปี ต้องใช้เวลา 2-3 ปี จึงจะเริ่มให้ผลผลิต ต้องอดใจ กัน ส่วนกิ่งพันธุ์ทุเรียนที่ทำไว้กว่า 50 พันธุ์ มีจำนวนมาก พร้อมทั้งจะจำหน่าย กับเกษตรกรชาวสวนทั่วไป ซึ่งรับ

กิ่งพันธุ์พร้อมปลูก

ประมาณ 90 เปอร์เซนต์ ซึ่งแตกต่างกับที่อื่น ที่ตัดเมื่อประมาณ 70 เปอร์เซนต์ เนื่องจาก ต้องเผื่อระยะเวลาการขนส่ง ส่วนทุเรียน นนทบุรีจะแจ้งลูกค้าให้ทราบแล้วจึงจะตัด ปกติ ไม่ทันข้ามวันลูกค้าก็เดินทางมารับที่สวน ด้วยตัวเอง แต่ถ้าเป็นลูกค้าต่างจังหวัดก็จะ ส่งไปทางรถขนส่งให้ โดยทางสวนตากันจะ รับประกันทุเรียนทุกลูก ถ้ากินแล้วไม่พอใจ

เป็นสายพันธุ์แท้ที่ต้องการจริงๆ และการดูรักษา สอบถามทางโทร คุณอดิสรณ์ ฉิมน้อย เบอร์โทร 0812-6539 หรือดูข้อมูลทุเรียนนนท์ ที่ www.Duriannon.com

เพียงอย่างเดียว

ราคา คนไม่ลืม

คุณหนุ่ม เจ้าของสวนตากัน เล่าว่า "ทุเรียนนนท์ จะมีคุณภาพแตกต่างจากที่อื่น ทั้งที่ได้สายพันธุ์เดียวกันจากเมืองนนท์ไปปลูก ทุเรียนนนท์จะมีรสชาติหวานมัน เนื้อละเอียด มีสีเข้ม เนื่องจากการผสมเกสรจะเป็นการผสมโดยแมลงตามธรรมชาติ ซึ่งในสวนทุเรียนนนท์ แมลงที่ผสมเกสรทุเรียนคือ ชนโรง และ มิม ซึ่งจะเป็นการผสมกับพันธุ์พื้นบ้านที่ปลูกกลับไว้ ซึ่งถ้าทุเรียนสายพันธุ์เดียวกันผสมกันเอง คุณภาพของเนื้อและสีจะด้อยลง"

อีกสาเหตุหนึ่งที่สำคัญ ที่ทำให้ทุเรียนนนท์รสชาติอร่อยก็คือ การตัดผลแก่

ไม่ต้องจ่ายเงิน และทางสวนจะส่งสดใหม่ไปให้กินแทน แต่ก็ไม่เคยเกิดปัญหาเรื่องนี้ สวนตากันไม่ได้พิมพ์ จะมีชาวต่างประเทศ เช่น อังกฤษ ได้หวัน และเยอรมัน ไต้หวัน มาจองและนั่งเครื่องบินมาเพื่อจะกินทุเรียนนนท์ ชาวไทยหรือชาวต่างประเทศขายในราคาเดียวกันหมด สนราคาปกติ ลูกละ 6,000-8,000 บาท แล้วแต่น้ำหนักของลูก ไม่ได้แพง เรื่องจริงไม่ได้มี

แต่ในปัจจุบัน สวนตากัน มีทุเรียนที่อายุมากที่สุด ประมาณ 2 ปี ต้องใช้เวลาอีก 2-3 ปี จึงจะเริ่มให้ผลผลิต ต้องอดใจรอกัน ส่วนกิ่งพันธุ์ทุเรียนที่ทำไว้กว่า 50 สายพันธุ์ มีจำนวนมาก พร้อมทั้งจะจำหน่ายให้กับเกษตรกรชาวสวนทั่วไป ซึ่งรับรองว่า

กิ่งพันธุ์พร้อมปลูก

ประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแตกต่างกับที่อื่นที่ตัดเมื่อประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากต้องเผื่อระยะเวลาการขนส่ง ส่วนทุเรียนนนท์จะแจ้งลูกค้าให้ทราบแล้วจึงจะตัด ปกติไม่ทันข้ามวันลูกค้าก็เดินทางมารับที่สวนด้วยตัวเอง แต่ถ้าเป็นลูกค้าต่างจังหวัดก็จะส่งไปทางรถขนส่งให้ โดยทางสวนตากันจะรับประกันทุเรียนทุกลูก ถ้ากินแล้วไม่พอใจ

เป็นสายพันธุ์แท้ที่ต้องการจริงๆ วิธีการปลูกและการดูแลรักษา สอบถามทางโทรศัพท์กับคุณอดิสรณ์ ฌิมน้อย เบอร์โทรศัพท์ (089) 812-6539 หรือดูข้อมูลทุเรียนนนท์ได้ก่อนที่ www.Duriannon.com

สวนโคกทุเรียน

สามปลูกในวันพืชมงคล จนถึงปัจจุบัน สวนตากัน ปลูกทุเรียนสมบูรณ์เต็มสวน

ทุเรียน ที่สวนตากัน

การปลูกทุเรียนของสวนตากันเป็นสภาพร่องสวนโบราณ โดยมีการพูนดิน

สองต้นทุเรียนจะถูกปลูกสลับกันเป็นพันปลาบนอกร่องจะมีพื้นที่ว่างอยู่ระหว่างต้นทุเรียน ชาวสวนจะปลูกต้นไม้หลายอย่าง เช่น กล้ายหอม กล้ายไข่ ส้มเขียวหวาน ส้มโอ พริกไทย ตีปัส แต่ที่ขาดไม่ได้เลยคือ ต้นทองหลางน้ำ ซึ่งปัจจุบันไม่ค่อยปลูกกัน ที่พบนิยมปลูกกัน

ชาวสวน ไม่ใช้ผู้จัดการสวน

ขึ้นเป็นร่องสวน เรียกว่า อกร่อง ซึ่งมีความกว้างประมาณ 5-7 เมตร ส่วนความยาว ประมาณ 100 เมตร และรอบอกร่องจะเป็นคันน้ำ กว้าง ประมาณ 1-2 เมตร โดยจะปลูกทุเรียนพันธุ์ดีให้มีระยะห่างกัน 10 เมตร ส่วนตรงกลางระหว่างต้น ก็จะไม่ปลูกทุเรียนพันธุ์พื้นบ้าน เช่น พันธุ์อีลวง กำป็น และระหว่างร่องที่หนึ่งกับร่องที่

ศูนย์การเรียนรู้

คุณดาสนี สุขก้อน ซึ่งมีทุเรียนพันธุ์ พันธุ์ ส่วน คำว่า ตากัน เป็นชื่อของสวนเก่าที่คนในท้องถิ่นบางกว่ารู้จัก เรียกสวนนี้ว่า สวนตากัน ก่อนมาปลูก 2554 สวนนี้มีต้นทุเรียนต้นใหญ่โตมาก ทุกปีมีจำนวนมากกว่า 130 ต้น ต้นทุเรียนสวนตากันมีความสวยงาม สมบูรณ์ ต้นขนาดใหญ่โอปอโคนต้นไม่ร่วง มีรายการทีวีหลายช่องมาทำรายการประกอบกับมีทุเรียนพันธุ์พื้นบ้านที่ปลูกได้ยาก เช่น กบแม่วด กบตาต๊อ กบทองย้อย ลวง กระดุม ฯลฯ อีกที่อื่นมีอื่นๆ ที่ขึ้นชื่อ เช่น มังคุด และผลไม้หายากของ เป็นต้น

ในปี 2554 สวนตากัน ได้

มหาอุทกภัย เป็นสวนทุเรียนในสวนนี้เองทั้งหมด เหลือแต่ทุเรียน 3 ต้น ที่ไม่ท่วม ได้เลี้ยงให้ถึงแก่กรรมของพันธุ์ทุเรียน จึงได้กิ่งพันธุ์ทุเรียนพันธุ์ดีมาปลูก ที่เหลืออยู่ มีอยู่อย่างดี อีกทั้งยังพบกิ่งทุเรียนที่ยังไม่ตายที่พันธุ์ที่จังหวัดสุพรรณบุรี

ทำร่มเงาเพิ่มเติม

อกร่องมีร่องน้ำขนาดสองข้าง

นั้นได้อย่างครบถ้วน

ความเป็นมาของสวนตากัน

สวนทุเรียนที่ขึ้นชื่อในจังหวัดนนท์ ต้องนับสวนตากัน ซึ่งเป็นสวนทุเรียนที่มีประวัติเก่าแก่ยาวนาน คุณอดิสรณ์ ฌิมน้อย (คุณหนุ่ม) เจ้าของสวนตากัน เล่าให้เราฟังว่า "สวนตากัน เป็นสวนทุเรียนที่เก่าแก่ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-ไทรน้อย ตำบลบาง

บรรยากาศสวนโบราณ

เป็นส่วน

พระยาแพทย์พงศา

วิสุทธาธิบดี (สุน สุทรเวช) ได้กล่าวไว้ถึงการแพร่

กระจายของพันธุ์ทุเรียนจากจังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อปี พ.ศ. 2318 มาปลูกยังแถบกรุงเทพฯ และมีการทำสวนทุเรียนในตำบลบางกร่าง และคลองบางกอกน้อยตอนใน ในช่วงปี พ.ศ. 2397 ในระยะแรกเป็นการขยายพันธุ์

ด้วยเมล็ด มีพันธุ์ดี 3 พันธุ์ คือ อีบาตร ภาระเกด ทองสุก ต่อมาเกิดน้ำท่วมใหญ่ ปี พ.ศ. 2485 ทำให้สวนทุเรียน ส้มเขียวหวาน ละครุด ได้รับความเสียหายกันแทบหมด เมื่อหลังจากน้ำท่วมก็ได้มีการทำสวนกันอีกครั้ง คราวนี้ชาวสวนจึงได้นำทุเรียนพันธุ์ดีๆ มาปลูกกัน แต่ในช่วงนั้นการปลูกยังต้องใช้เมล็ดเพียงอย่างเดียว จึงก่อให้เกิดความหลากหลายของพันธุ์ทุเรียนมากยิ่งขึ้น ถือได้ว่า

ที่ยังคงเหลืออยู่เป็นจำนวนมาก สันนิษฐานว่า ทุเรียน ได้แพร่กระจายมาจากภาคตะวันออกเฉียงใต้ของพม่า ราวปี พ.ศ. 2330 โดยแพร่เข้ามาทางภาคใต้ของประเทศไทย ต่อมาได้มีการนำเอาพันธุ์ทุเรียนเข้ามาปลูกแถบบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ทางฝั่งธนบุรี บางกอก ตลอดจนเรื่อยมาจนถึงเมืองนนท์ เมืองนนท์จึงเป็นแหล่งที่ปลูกและจำหน่ายทุเรียนที่สำคัญในประเทศ เนื่องจากดินในจังหวัดนนท์เป็นดินเหนียวที่มีธาตุอาหารที่เหมาะสมกับพืชอย่างสมบูรณ์ จึงทำให้ทุเรียนของเมืองนนท์ มีเนื้อละเอียด หวาน และรสชาติดี สาเหตุที่ทุเรียนเมืองนนท์หายไปจากเมืองนนท์ เนื่องจากอุทกภัยที่เกิด เมื่อปี พ.ศ. 2538 ทำให้สวนทุเรียนล้มไปจำนวนมาก และก่อนหน้าที่สวนทุเรียนได้กลายไปเป็นหมู่บ้านจัดสรร โรงงานอุตสาหกรรม ทำให้เกิดมลภาวะที่เสื่อมโทรมลง ประกอบกับมหาอุทกภัย ปี พ.ศ. 2554 ทำให้สวนทุเรียนที่เหลืออยู่ 3,475 ไร่ เหลือเพียง 43 ไร่ และให้ผลผลิตแล้วเพียง 16 ไร่ เท่านั้น

หลายคนคิดว่าปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมาเป็นสิ่งที่ทำให้ทุเรียนเมืองนนท์หายไป แต่ลึกลับคิดไปว่าอีกสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้ทุเรียนเมืองนนท์หายไปคือ การขาดคนสืบทอดภูมิปัญญาของชาวสวนเมืองนนท์ เนื่องจากลูกหลานชาวสวนเหล่านั้นได้รับการส่งเสียไปเรียนชั้นสูงๆ จนไม่สามารถกลับมาเป็นชาวสวนได้อีก เมื่อชาวสวนรุ่นพ่อแม่ชราลง สวนทุเรียนก็ถูกทิ้งร้างจนยืนต้นตายกัน